

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 907/2025
21.08.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Митић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради исплате потраживања из радног односа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1805/2024 од 11.12.2024. године, у седници већа одржаној 21.08.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1805/2024 од 11.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1805/2024 од 11.12.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 3897/21 од 04.04.2024. године, у усвајајућем делу става првог изреке, у ставу другом и трећем изреке, којом је (ставом првим изреке); обавезана тужена да тужиоцу на име разлике у заради за период од 01.09.2020. године до 07.10.2021. године исплати износе означене у изреци за сваки месец појединачно, са законском затезном каматом почев од доспелости до коначне исплате, док је захтев за исплату законске затезне камате за месец новембар 2020. године за период од 20.10.2020. године до 20.12.2020. године, који захтев за исплату законске затезне камате код свих осталих појединачно опредељених исплата за дан 20. у текућем месецу за претходни месец одбијен као неоснован; одбијен је као неоснован приговор тужене да Основни суд у Нишу није стварно надлежан да поступа о тужбеном захтеву тужиоца; обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 189.008,00 динара са законском затезном каматом на износ од 165.250,00 динара почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију из свих законом прописаних разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) и оценио да је ревизија тужене недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако ју је изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије.

Законом о правобранилаштву („Службени гласник РС“ број 55/2014) формирано је Државно правобранилаштво као орган који се бави пословима заштите имовинских интереса и права Републике Србије како пред домаћим судовима, тако и пред страним судовима и арбитражама и пред Европским судом за људска права.

Према одредби члана 11. став 4. Закона о правобранилаштву, када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима као адвокат.

Према одредби члана 85. став 6. ЗПП странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат, а како Закон о правобранилаштву напред цитираном одредбом изједначава државног правобраниоца са адвокатом, то у име државе ревизију и друга ванредна правна средства може да изјави искључиво државни правобранилац, односно његов заменик, имајући у виду одредбе Закона о правобранилаштву којима се уређују овлашћења заменика државног правобраниоца. То је у складу са чланом 6. Закона о правобранилаштву, по коме функцију Државног правобранилаштва обављају државни правобранилац и заменици државног правобраниоца.

Како у конкретном случају ревизија није у складу са напред наведеним законским одредбама изјављена преко државног правобраниоца нити његовог заменика, већ преко лица запосленог у Државном правобранилаштву, Одељењу у Нишу, то је у смислу члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП ревизију у име тужене Републике Србије изјавило неовлашћено лице, због чега је ревизија недозвољена.

Због непостојања општих услова од којих зависи право на ревизију, нема ни услова за оцену дозвољености посебне ревизије у смислу члана 404. ЗПП.

Из наведених разлога Врховни суд је, применом члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Марина Милановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**